

C.W. Leadbeater

Den astrale virkelighed

Visdomsnettet

www.visdomsnettet.dk

DEN ASTRALE VIRKELIGHED

C.W. Ledabeater

VisdomsNettet
www.visdomsnettet.dk

Den astrale virkelighed

Af C.W. Leadbeater

(Oversættelse Thora Lund Mollerup & Erik Ansvang)

At tale om astralplanet i Indien er noget helt andet end at tale om emnet i andre lande. I Vesten møder man en stor vanskelighed, for den almindelige tilhører er overbevist om, at der ikke findes noget ud over den fysiske verden. Religionen i de vestlige lande konstaterer helt klart (dog uden præcise detaljer), at der findes en anden tilstand – en eksistens efter døden – men desværre er præsternes og de hellige bøggers udtalelser om emnet formuleret i et håbløst uvidenskabeligt sprog, og derfor er der en tendens i nutidens tænkning (som følger mere eller mindre præcise, logiske og videnskabelige linjer), at de fleste mennesker afviser alt, hvad der er sagt om den usynlige verden. Selv om der igen og igen er holdt foredrag om emnet i mange lande, hvor efterlivet beskrives i videnskabelige detaljer, så skriver medierne igen og igen: *“Men selvfølgelig er det er helt umuligt, at nogen kan vide noget om tilstanden i efterlivet”*. Det ser ud til, at åndsvidenskab ikke er andet end en hypotese. Et indisk publikum ville ikke have det mindste besvær med at forholde sig konkret til emnet.

Iflg. undervisningen i de gamle kulturers mysterieskoler findes der en usynlig verden. Den usynlige verden omgiver mennesket, og den har konstant indflydelse på alt i manifestationen, selv om de fysiske sanser ikke er i stand til at registrere indflydelsen. Tidligere var alle klar over denne virkelighed, og man havde ikke behov for yderligere bevis på det.

Skal astralplanet efterforskes?

Nogle mener, at selv om de er overbevist om, at der findes et astralplan, så er det et emne, som man skal tænke på så lidt som muligt. Astralplanet findes naturligvis, og alle er underlagt planets betingelser. De er overbevist om, at det er ethvert menneskes pligt at fokusere tankerne på det allerhøjeste ideal, som man hver især er i stand til at nå, og at stræbe opad imod idealet uden at spekulere på nogen af de lavere og mellemliggende tilstande. Grundlæggende kan man ikke være uenig i synspunktet. Det er sandt, at ethvert menneske altid skal stræbe imod det højeste ideal, som det er i stand til at forestille sig, for det vil påvirke alle menneskets tanker, følelser og handlinger i hele inkarnationen. Men man må ikke glemme, at man befinder sig i den fysiske verden, og opgaven på nuværende tidspunkt er i vid udstrækning forbundet med den fysiske verden. Mennesket er til stede i et fysisk legeme, netop fordi det kan lære via det fysiske legeme. Hvis man ikke kunne lære nogen erfaringer på det fysiske niveau, ville man allerede have transformeret det fysiske legeme, og derfor ville det ikke være nødvendigt med flere inkarnationer i den fysiske verden. Derfor er det ikke korrekt, at fordi man skal fokusere på og stræbe efter det højeste ideal, så skal man også ignorere livet på det fysiske plan.

Man kan påstå, at en eneboer til en vis grad ignorerer den lavere verden, men det er ikke den sædvanlige kurs i livet. Hvis et menneskes karma tillader, at det kan trække sig tilbage fra alt fysisk ved at forsvinde ind i skoven eller op i bjergene og leve i en hule og hengive sig fuldstændig til kontemplation på det højeste ideal, så er mennesket allerede i den heldige situation, at det – baseret på egne erfaringer – i vid udstrækning kan lægge det fysiske plan bag sig. Men alle ved, at for langt størstedelen af menneskeheden er det ikke muligt. Man kan være lige så højt udviklet eller være lige så god som eremitten, men man har enkle og indlysende opgaver på det fysiske plan, og intet ville retfærdiggøre en tilbagetrækning fra det fysiske liv. Når det er tilfældet, er det indlysende, at en bestemt viden om den fysiske verden er værdifuld for den videre udvikling. Hvis en lærer fortæller, at

man skal holde sit tankesind fokuseret på Nirvana, og at man ikke kan lære noget fra omgivelserne i det daglige liv, og den modstand og de fristelser man møder, er læreren selvsagt ikke en kompetent vejleder.

Søvn- og vågenperiode

For det store flertal af menneskeheden er et længere ophold på astralplanet en nødvendighed for udviklingen. Masserne har endnu ikke transformeret det fysiske, og endnu mindre naturens højere bevidsthedsplaner, og derfor er det uundgåeligt, at de fleste skal have mange erfaringer på astralplanet. Glem ikke at mennesket opholder sig mindst en fjerdedel af livet – og i mange tilfælde en tredjedel af livet – på astralplanet, mens det fysiske legeme sover. I den fysiske søvnperiode sover menneskets bevidsthed ikke, for den er aktivt i et andet legeme på et andet og finere stofplan. En tilstand, hvor mennesket tilbringer mindst en fjerdedel af sit liv, skal man naturligvis ikke ignorere. Man skal heller ikke glemme, at når det fysiske legeme forlades i døden, tilbringer de fleste meget lang tid i den astrale verden. Derfor kan det ikke være helt uden betydning at vide, hvordan man skal forholde sig til det astrale liv.

Der er endnu en overvejelse. Mange forsøger at bruge kræfter, der befinder sig lidt højere end den fysiske verden – eksempelvis tankens kraft og kraften fra stærke, kærlige og hjælpsomme følelser. Hvis kræfterne skal bruges effektivt, er det nødvendigt med et vist kendskab til det materiale, de arbejder igennem, og en vis viden om de betingelser, de fungerer under. Men det betyder ikke, at hvis man ikke har den nødvendige viden, vil det være umuligt at skabe resultater, men man kan sige, at man opnår resultaterne i blinde, og derfor vil en stor del af indsatsen være spildt. Med en vis forståelse i tilnærmelsen til de højere verdener, er der større sandsynlighed for, at energierne ikke spildes på formålsløste ting, og at værdifuld tid går tabt. Hvis man kan hjælpe med den videre udvikling af verden, mens det fysiske legeme sover, eller efter at det er blevet forladt ved den fysiske død, skal man have viden om emnet. Der er en vis fascination forbundet med den astrale verden, og der er en risiko for egoisme og sanselighed af forskellig art – og de mennesker, der går ind til det astrale liv, kan nemt gå i de astrale fælder, og dermed forsinke deres udvikling. Men stort set alle har naturligvis en vis kontakt med det astrale liv, uanset om de ved det eller ej, og jo mere man ved om livet på astralplanet, jo bedre forstår man det, og jo mere sandsynligt er det, at man undgår at begå fejl.

Åndsvidenskabens forfattere har aldrig foreslået et menneske, at det astrale liv skal være livets mål og mening. De har altid sagt, at man skal stræbe efter det allerhøjeste mål, man kan forestille sig, men fordi man i øjeblikket er nødt til at leve på det fysiske plan, skal man acceptere og forsøge at forstå, at den fysiske verden er en manifestation af det Ene Liv. Den astrale verden er en verden af finere stof, og den er ganske enkelt en fortsættelse af den fysiske verdens grovere stof. Og man kan studere det astrale stofs natur, præcist som man studerer det æteriske stofs natur ved at bruge anerkendte videnskabelige metoder til forskningen.¹ Det er den metode, åndsvidenskabens forskere bruger til at iagttage og beskrive astralplanet, og det er de forskningsresultater, der præsenteres både i åndsvidenskabelig litteratur og ved foredrag og kurser.

Er forskningen præcis?

En anden indvending, som man af og til hører i Indien, har en helt anden karakter. Mange indiske lærere kender til eksistensen af astralplanet, men de siger, at forklaringerne, som de finder i åndsvidenskabens litteratur, ikke er i overensstemmelse med deres egne erfaringer. Det er en legitim indvending, og det er nemt for åndsvidenskabens forskere at forstå situationen for den lærer, der siger det. Men fra lærerens synspunkt er det ikke nemt at forstå åndsvidenskabens forskning og konklusioner, medmindre læreren mener, at åndsvidenskabens forskere er ofre for en gigantisk hallucination. Et menneske kan utvivlsomt blive offer for en illusion, og den kan fortsætte i lang tid ad de samme linjer af illusioner, og mange illusioner lever blandt de tankeformer, der er skabt på den måde, og en astral iagttagelse, der alene er baseret på en enkelt persons metafysiske evner, kan meget nemt tænkes at være årsag til tankerformer, der er bygget på illusioner. Åndsvidenskabens forskere beder aldrig nogen om at tro noget, fordi forskerne har iagttaget det, eller fordi de mener, at de ved det. Åndsvidenskabens litteratur, der beskriver astralplanet, efterlivet og arbejdet på planet, er meget underbygget på grund af det faktum, at det er baseret på mange kompetente iagttagelser, og at det er det nærmeste bevidsthedsplan, der befinder sig umiddelbart over eller bag det fysiske. Derfor er forskningen foretaget af et stort antal forskere, der både har haft sporadiske erfaringer med astralplanet, og et antal, der har haft klare metafysiske evner og en regelmæssig og daglig kontakt med det. For dem er astralplanet lige så velkendt som gaderne i den by, de bor i.

¹ Åndsvidenskabelig forskning er baseret på, at mindst to forskere hver for sig og uafhængigt af hinanden studerer det samme emne og når frem til det samme resultat. Naturvidenskabelig forskning foregår ved hjælp af fysisk iagttagelse, mens åndsvidenskabelig forskning foregår ved hjælp af metafysisk iagttagelse. I begge tilfælde kan iagttagelsen være korrekt, mens forklaringen kan være forkert.

Hvis der er tale om iagttagelser og beskrivelser af meget høje bevidsthedsplaner, som kun få er i stand til at kontakte bevidst, så er der naturligvis meget færre vidneudsagn, for bevidsthedsplanet befinder sig nødvendigvis meget længere væk fra det fysiske. Derfor er der udført færre eksperimenter i forbindelse med de højere eksistensplaner, og en indsigelse vil derfor have større vægt, for måske *kan* der være fejl i forklaringer, der ligger langt ud over den almindelige bevidsthed. Men når man samarbejder med en stor gruppe forskere, der består af mennesker af forskellige racer og forskellige temperamenter og typer, og – på trods af alle deres forskelle – alligevel er stort set enige om, hvad de ser, og hvordan de ser det, når de konstant mødes i den astrale bevidsthedstilstand, og er i stand til at huske og overføre det, de ser, til det fysiske plan fra den anden side. Derfor er det let at forstå, at for åndsvidenskabens forskere er der en naturlig og stærk overbevisning om, at de ikke er indhyllet i hallucinationer. De benytter sig af en bevidsthed, der er en del mere udvidet end gennemsnitsmenneskets, og derfor er de helt upåvirket af kritik fra mennesker, der ikke selv har evnerne, og som ikke har studeret faget. De, der studerer sagen med dyb interesse, har enormt mange beviser på, at astralplanet er en realitet, at clairvoyance er en kendsgerning, og ved hjælp af den metafysiske evne kan man få meget information, som præsenteres for menneskeheden i håb om, at de også har fordel af den viden, som iagttagelserne har afdækket.

Fuldkommen eller ufuldkommen viden?

I Indien er der flere, som mener, at ingen burde holde foredrag eller skrive bøger om emnerne, før de har opnået adeptskab,² for ellers vil informationerne være ufuldkomne. Det er rigtigt – men hvis f.eks. H.P. Blavatsky havde fulgt rådet og havde ventet til hun nåede det fuldkomne adeptskab, før hun skrev noget, ville verden ikke have haft *Den Hemmelige Lære*. Hvis Annie Besant, A.P. Sinnett og andre havde accepteret opfordringen om adeptskab, ville verden ikke have haft bøger om åndsvidenskab før om 6.000 eller 7.000 år. Og selv om bøgerne utvivlsomt ville have langt større værdi, når de til den tid udkom, ville de nuværende generationer ikke have fordel af undervisning i åndsvidenskab.

Det er et bevidst valg, at den ufuldkomne viden stilles til rådighed for menneskeheden, fordi forskerne er overbeviste om, at muligheden for udforskningen ikke opstod for deres egen skyld, men for menneskehedens skyld. Forskerne er på en måde "øjne" for deres medmennesker, og de har forsøgt at være troværdige øjne. De har forsøgt at rapportere præcis, hvad de har iagttaget, selv om de langt bedre end andre kender de vanskeligheder, der står i vejen for en præcis rapportering.

² I åndsvidenskabens betydning betyder adept "oplyst" eller "indsigtsfuld". En adept er en mester – et menneske, der har fuldført discipelskabet og har opnået 5. indvielse.

De er udmærket klar over, at der er meget mere at lære, efterhånden som tiden går, men det, de har forsøgt at gøre, selv om det måske ikke altid helt er lykkedes, er at præsentere tingene på en måde, så forståelsen kan udvides, og reelt vil det blot dreje sig om at tilføje ny viden til det eksisterende lager af grundviden uden at ændre den. Håbet for forskerne er, at de ikke overdrager fejlagtige grundlæggende principper.

Den astrale verden er lige så varieret som den fysiske

Den astrale verdens mangfoldighed

Hvis man nøje analyserer de astrale erfaringer fra mange af de indiske lærere, og også fra nogle af de kristne mystikere, kan man se, at de umiddelbart kan harmoniseres med åndsvidenskaben, selv om de ved første øjekast ser ud til at afvige. Glem ikke at den astrale verden er lige så omfattende og lige så varieret som den fysiske verden. Hvis de besøgende fra en anden planet skulle komme til Jorden og vende tilbage til deres egen planet med rapporter om, hvad de har set, er det indlysende, at hvis 20, 50 eller 100 af dem besøgte forskellige dele af Jorden, ville de vende tilbage med vidt forskellige rapporter, selv om de alle rapporterer præcist de erfaringer, de har iagttaget. På nøjagtig samme måde vil den forsker, der besøger astralplanet, kun komme i kontakt med en meget lille del af den astrale verden, og hvis besøgene ikke gentages utallige gange, mens der gøres forsøg på at foretage systematiske undersøgelser af alle planets mange muligheder, vil det naturligvis kun være muligt at vende tilbage med en delrapport.

Det sker ofte, at et menneske er i stand til at løfte sin bevidsthed til astralplanet alene i kraft af intensiteten i sin hengivenhed. Det skaber et stærkt mentalt billede af genstanden for de hengivne følelser, og dermed omgiver de sig med en skal, der holder alle andre tanker eller vibrationer på afstand. Selv når bevidstheden fungerer via astrallegemet, fungerer det stadig inde i skallen, og derfor ser det intet andet end genstanden for hengivenheden. Derfor er mennesket helt uvidende om det afvekslende liv og den mangfoldige aktivitet, der omgiver det – på samme måde som en asket, der sidder i dyb meditation, og derfor er uopmærksom på de ting, der finder sted i den omgivende fysiske verden. Forskere, der arbejder på astralplanet, ser konstant mennesker, der befinder sig i en slags ekstase inden for deres egne private hellige steder, som er skabt af intensiteten i deres hengivenhed – og

der er ingen tvivl om, at de har gavn af deres oplevelser. Men det er en fejl, hvis de forestiller sig, at hele den astrale verden er inkluderet i de oplevelser, der sker inden for den skal, de har skabt, og at der ikke findes andet end det, de selv har set. Det er indlysende, at deres teorier om den astrale verdens subtile stof ikke giver andre alternativer end at antage, at åndsvidenskabens forskning er udtryk for hallucinationer. De åndsvidenskabelige forskeres teorier har den fordel, at de beskriver erfaringerne uden ubehagelige beskyldninger om andres iagttagelser.

Er der overensstemmelse med de hellige skrifter?

Bemærk, at når den højere verden af finere stof omtales, så bruges udtrykket "astralplanet" og ikke "kama-loka",³ som er et sanskritord, der ofte benyttes som betegnelse for bevidsthedsplanet. Sanskritordet undgås, for det er sandsynligvis ikke helt identisk med astralplanet. Når astralplanet kaldes kama-loka, defineres det som det sted, der udelukkende henviser til menneskets lavere følelser og begær, og dermed gør man astralplanet langt mere begrænset end det i virkeligheden er. Udtrykket "bhuvan-loka"⁴ er mere korrekt, men udtrykket kræver en længere beskrivelse, som der ikke er plads til her. Indernes måde at forholde sig til emnet, og den måde det omtales i deres litteratur, er på en måde det modsatte af åndsvidenskabens. De beskriver altid planerne ovenfra og ned, på samme måde som deres vise rishier⁵ beskrev opbygningen af Universet, og derfor siger inderne med fast overbevisning – "at sådan er det!"

Åndsvidenskaben beskriver planerne nedefra og op, og samtidig katalogiseres virkelighedens tekniske data – kendsgerning efter kendsgerning – igen og igen – og forskerne vover først at konkludere, efter at de har sammenlignet resultaterne af forskellige og gentagne eksperimenter og iagttagelser. Men det der er interessant for

3 "Kama" betyder "følelser", "lidenskab" og "begær", og "loka" betyder "lokalitet" eller "sted". Kama-Loka minder om grækernes Hades, "skyggernes rige" eller katolikernes skærsild. Kama-loka er derfor ikke et sted med djævløse, svovlpøl og andre fantasifostre, men det er en region, hvor mennesket konfronteres med sig selv og sit personlige følelsesliv på godt og ondt.

4 "Bhuvan" betyder "luft" eller "atmosfære", og "loka" betyder "lokalitet" eller "sted". Bhuvan-loka er en verden af udvikling eller vækst. Bhuvan-loka henviser til et af de højere astrale underplaner, der fungerer som et udviklingsområde for sensitive skabninger.

5 En rishi er en hellig vismand eller viskvinde – en mester – som er kanal for inspiration og visdom fra endnu højere intelligenser.

mennesker, der studerer indernes esoteriske viden, er, at selv om undersøgelserne er lavet fra forskellige vertikale retninger, så er resultaterne identiske med udtalelserne i de gamle bøger. Det giver en bekræftelse på indernes religiøse undervisning, der navnlig skal appellere til den yngre generation, fordi den yngre generations udvikling er koncentreret om træning af tankesindet – dvs. den samme tænkning, der ligger til grund for videnskabelige undersøgelser. En andet god grund er, at åndsvidenskabens jagttagelser giver en væsentligt mere detaljeret forklaring end de hellige skrifter. Åndsvidenskaben præsenterer forskernes fakta i skematisk form, og dermed er det nemmere at forstå forholdet mellem de mange fakta.

Hvad er virkeligt? Hvad er uvirkeligt?

Virkeligt eller uvirkeligt?

Hvis man skal undervise om astralplanet, skal deltagerne først og fremmest forsøge at forstå astralplanetets totale virkelighed. Det er sandsynligvis ikke så vanskeligt for en inder, som for en vesterlænding. Man skal forsøge at forstå, at de astrale livsbetingelser er lige så virkelige (eller lige så uvirkelige), som de fysiske. Nogle filosoffer påstår, at al eksistens er en illusion, at selv mennesket er uvirkeligt, og at man tager fejl, når man tror, at man taler, og at man er udsat for indbildte sanseindtryk, når man tror, at man lytter – men mens man lever på det fysiske plan, er man nødt til at lade som om, man er virkeligt. Og det samme gælder på astralplanet. Hvis den fysiske verden ikke er andet end en kæmpemæssig illusion, så må det samme være tilfældet for den astrale verden. Men hvis der er nogen form for virkelighed forbundet med den fysiske verden, som menneskeheden i øjeblikket lever i, så må den samme grad af virkelighed også gælde for astralplanet.

Det er vigtigt at forstå, at hverken det fysiske eller det astrale plan er permanente. Hvis man spørger, om det fysiske plan er permanent, er svaret nej. Stoffet, som det fysiske plan består af, er permanent, men det samme gælder ikke formen. Alt fysisk stof kan transformeres til astralt stof. Alt astralt stof kan blive mentalt stof – osv. Det er muligvis den måde det Ene Liv bruger, når skabelsen trækker sig ind i sig selv. Når forskerne bliver i stand til at undersøge atomet på det fysiske plan (for det er blevet undersøgt clairvoyant), vil man opdage, at centret ikke består af

andet end en hvirvelstrøm, som udelukkende fastholder spiralformen ved hjælp af den kraft, der strømmer igennem atomet – på samme måde som man kan se en hvirvlende støvsøjle, hvor støvet og bladene i søjlen fastholdes af den vind, der cirkulerer i den. Selve atomet, som er grundlaget for alt fysisk stof, er intet andet end en ordnet opsamling af astrale atomer. Og hvis systemets Logos beslutter at trække sin kraft tilbage, vil hele den fysiske verden falde sammen på én gang. Den vil glide ind i det, der for mennesket vil være ikke-manifestation. Det illustrerer forholdet mellem astralplanet og det fysiske plan. Astralplanet er lige så meget et stofplan som det fysiske, for det er simpelthen det samme stof i en anden tilstand.

Hvor er religionernes Himmel?

Er astralplanet "Himlen"?

Astralplanet er ikke et sted. Det er ikke en "Himmel", der befinder sig langt væk mellem stjernerne. Astralplanet er en stoftilstand, der eksisterer her og nu, selv om planet ikke kan ses med de fysiske sanser. Astralt stof omgiver mennesket lige nu, på samme måde som det fysiske stof omgiver det. De fleste kender den naturvidenskabelige teori om at æteren gennemtrænger alle stoffer – selv den hårdeste diamant. På samme måde som æteren gennemtrænger almindeligt fysisk stof, gennemtrænger det astrale stof æteren. Forskerne plejede at tænke på æteren som en homogen substans, men nu indrømmer flere af dem tilsyneladende, at det ikke er tilfældet, for de siger, at alt er opbygget af elektroner. Sandheden er, at æteren er atomar, og at æterens atomer ikke røre hinanden, men flyder i et hav af endnu finere stof, som kaldes astralt stof. Men astralt stof kan også opsplittes, indtil man kommer til det astrale atom, som flyder i et hav af endnu finere stof. Der er ikke tale om forskellige former for stof, men om samme stof i forskellige tilstande.

Nogle magikere har været i stand til at lade et fysisk objekt forsvinde og lade det dukke op et andet sted. Det er i virkeligheden et meget enkelt kunststykke, som kaldes dematerialisering. Man kan gøre en isblok usynlig ved at smelte den, og derefter koge det afsmeltede vand. I form af damp kan vandet tvinges gennem en si eller en porøs substans, og hvis vanddampen fortættes og udsættes for en tilstrækkelig lav temperatur, kan vandet igen kondenseres til en lignende isblok. Hvis det kan ske tilstrækkeligt hurtigt, og overførslen af isblokken sker fra det ene rum til et andet, vil det opleves som mirakuløst. Og det er præcis det samme, der sker i forbindelse med en dematerialisering. Magikeren kan bruge sin trænedede vilje til at forvandle objektet til en stoftilstand, der er usynlig for de fysiske sanser, men objektet er stadig substantielt – ligesom dampen er stof, der stammer fra isblokken. Hvis den ene stoftilstand kaldes virkelig, må den anden stoftilstand være lige så virkelig – og hvis den fine og usynlige stoftilstand kaldes uvirkelig, må den faste stoftilstand være nøjagtig lige så uvirkelig.

Virkelighed på astralplanet

Hvad er virkelighed?

For de fleste mennesker vil det være en god idé at huske, at tingene opleves som virkelige eller uvirkelige, afhængigt af hvor bevidstheden er fokuseret. Når bevidstheden er fokuseret i den fysiske hjerne, er det kun det fysiske stof, der er synligt, og så er det kun det, der opleves som virkeligt. Og selv om alle lever midt i den astrale verden i samme øjeblik, oplever de fleste, at astralplanet er uvirkeligt, fordi det er usynligt. Et par timer senere falder man i søvn, og bevidstheden ændrer

derfor sit fokus fra det fysiske legeme til astrallegemet. Derefter er det kun muligt at modtage vibrationer fra astrale objekter, og derfor er det dem, der opleves som virkelige, og de fysiske objekter – som selvfølgelig stadig omgiver mennesket nøjagtig som før, det faldt i søvn – vil være usynlige, og derfor vil de opleves som uvirkelige. Men det er ikke tingenes tilstand, der har ændret sig. Det er menneskets bevidsthed, der har ændret fokus. De fysiske objekter befinder sig på det fysiske plan, fordi Planetlogos har manifesteret dem på planet, og manifestationerne er der stadig, selv om mennesket ikke længere kan se dem. Derfor er det både ulogisk og forkert, når naturforskerne siger, at objekter er uvirkelige, bare fordi det ikke er muligt for mennesket at løfte sin bevidsthed til et højere niveau. Når det sker, er det bevidstheden, der er blevet ændret, ikke manifestationen.

Alt i skabelsen er udtryk for vibrationer i stof

Resultaterne af vibration

Hvis man læser en bog om moderne fysik, får man normalt en tabel over vibrationer og frekvenser, og det er vigtigt at lægge mærke til, at det kun er en meget lille del af frekvenserne, der kan registreres af menneskets fysiske sanser. Alle de informationer, mennesket modtager fra den ydre verden, når det i hjælp af de meget få vibrationer, som det fysiske menneske normalt er i stand til at registrere, og derfor er det indlysende, at den clairvoyante, der er sensitiv over for en højere vibrationskala, modtager mange flere informationer om den verden, menneskeheden lever i.

Bemærk at de langsommere frekvenser (eksempelvis lydbølger) påvirker det forholdsvis grove stof, for de sætter luften i bevægelse, mens de hurtigere frekvenser (eksempelvis lys), overhovedet ikke påvirker luften, men kun det finere stof (eksempelvis æter). Hvis man har accepteret eksistensen af astralt stof, som er endnu finere end æteren, skal man desuden acceptere, at de kræfter, der skaber frekvenserne, stammer fra endnu højere vibrationer, som normalt ikke påvirker fysisk stof. Forskningen viser, at blandt de højere frekvenser findes der vibrationer, der skabes af menneskets følelser, ønsker og begær, og det samme gælder de tanker, der er blandet med personlige begær eller følelser. Man har konstateret, at tanker og følelser er udstrømmende energi, der er lige så konkret som f.eks. elektricitet og damp. Men det er energi, der fungerer på sit eget niveau og i sin egen finere stoftype. Det er ikke blot en teori, men en konkret kendsgerning, der er iagttaget igen og igen af clairvoyante forskere. Alle de plancher, der er tegnet i åndsvidenskabens litteratur, og som illustrerer effekterne af kærlighed, hengivenhed eller grådighed, er simpelthen plancher, der viser de iagttagelser, som forskerne har foretaget i astralt stof – iagttagelser, der er gentaget mange gange med de samme resultater. En hel ny verden er derfor åbnet for menneskeheden – en verden af finere stof, der omgiver mennesket – og den fine stoftype har fået det navn, der blev givet af middelalderens alkymister – "astral".

Mennesket er omgivet af stoffet hele tiden, og derfor er spørgsmålet, hvordan stoffet påvirker mennesket, og hvordan mennesket påvirker stoffet. Forskningen viser, at stoffet påvirker mennesket konstant, og derfor skal man ikke længere ignorere hverken de astrale eller de fysiske omgivelser. Sådan som verden er i dens nuværende tilstand, er de fysiske omgivelser absolut vigtige, og mennesket skal lære meget af den fysiske verden og dens kræfter, hvis det vil være i stand til at udnytte kræfterne til at hjælpe andre, eller til at modstå uønsket påvirkning. Og det samme gælder, hvis mennesket ønsker at blive i stand til at beskytte sig mod uønskede påvirkninger fra den astrale verden, og hvis de astrale kræfter skal kontrolleres og bruges på altruistisk arbejde. Derfor er det nødvendigt at studere astralplanetets betingelser og muligheder – for på dette område ligesom på alle andre, er viden magt.

Menneskets tanker og følelser kan forklares på grundlag af naturlovene

Udvidelsen af viden

Man vil opdage, at de love, der styrer det astrale stof, er de samme, som man kender i forbindelse med det fysiske stof – f.eks. loven om årsag og virkning, om aktion og reaktion og om bevarelse af energi – og det er et faktum, der forbinder eksistensplanerne. Det viser, at det ikke drejer sig om at undersøge en ny og mærkelig verden, men om en anden og finere udgave af den, man kender. Sandheden er, at når man studerer astralplanet, skal man ganske enkelt udvide sin viden om naturen i en retning, som allerede er blevet udvidet mere end en gang. Det primitive menneske vidste intet ud over det, der var indlysende for de fysiske sanser, og det er som bekendt kun det fysiske stofs faste og flydende former. For dette menneske må et voldsomt ulykke have været en uforklarlig manifestation af en frygtindgydende usynlig kraft. Og når indånding af giftige dampe medførte døden, var det på mystisk måde Guds straf. Det må have været en enorm udvidelse af menneskets viden og forståelse af naturen, dengang naturvidenskabens iagttagelser blev omsat til en teori om gasarter, og den blev efterhånden udbredt til hele verden. En helt ny verden åbnede sig for datidens primitive fysikere, dengang de lærte at studere og eksperimentere med stoffets finere tilstand. Et stort skridt videre i samme retning blev taget, dengang eksistensen af æteren blev implementeret. Viden om æteren kunne forklare mange fænomener, som tidligere blev betragtet som mirakuløse. Tidligere forstod man meget lidt om naturlovene, og derfor troede man, at verden blev styret af guddommelige luner, men hver gang naturvidenskaben gjorde fremskridt, blev området for naturens lov og orden udvidet, og samtidig blev

det store tomrum, hvor miraklerne skete, indskrænket. Når mennesket begynder at forstå, at studiet af astralplanet ganske enkelt er et skridt ud ad den samme forskningslinje, hvor man eksperimenterer med mere og mere subtile former for stof, vil man opdage, at virkningerne af menneskets tanker og følelser kan forklares på grundlag af naturlovene.

Studier i åndsvidenskab er nutidens nye forskning

Åndsvidenskab er avanceret videnskab

I den forstand kan man sige, at de, der studerer åndsvidenskab, er nutidens avancerede videnskabsforskere, for de forsøger at forstå et forskningsområde, der er lidt foran det, der er godkendt af flertallet af naturvidenskabens fysikere. Eksempelvis viste H.P. Blavatsky en bemærkelsesværdig indsigt i naturvidenskab, selv om hun tilsyneladende ikke havde lært det på traditionel måde. Hun kom med flere naturvidenskabelige udsagn, og de blev latterliggjort på det tidspunkt, men de forhold, hun omtalte, blev senere accepteret af de mest kompetente forskere. Det er forståeligt, at man ikke kan forestille sig, at et menneske, der ikke har studeret almindelig fysisk naturvidenskab, skulle vide mere om det, end de, der har studeret faget, men naturvidenskabens fremmeste professorer vidste på det tidspunkt, da hun skrev det, at det var værd at undersøge de teorier, hun havde fremsat om de forskningsområder, der endnu ikke var udforsket af fysikerne selv.

Naturvidenskaben har nået sine fantastiske resultater ved hjælp af avancerede instrumenter. De resultater, der blev opnået af H.P. Blavatskys forskere, blev opnået på en helt anden måde, for det var den måde, der var anbefalet af de gamle vismænd og mestre. De udviklede ikke instrumenter, men baserede resultaterne på iagttagelser. Det er ved hjælp af den metode, at åndsvidenskabens forfattere har været i stand til at give oplysninger om de højere planer og betingelserne for livet på dem.

I denne artikel er det ikke hensigten at gentage de oplysninger, der er givet i bogen *Astralplanet*.⁶ I stedet er der forsøgt på at beskrive emnet mere generelt i relation til det fysiske plan, for det kan gøre det muligt at værdsætte astralplanet på samme måde som den fysiske verden, og desuden betragte astralplanet som en del af den meget store verden, som mennesket lever i. Og måske vil man indse, at hvis menneskeheden ønsker at leve intelligent og til fordel for sig selv, er det nødvendigt at forstå helheden i verden, og ikke kun den laveste del af den.

6 C.W. Leadbeaters e-bog *Astralplanet* kan frit downloades fra www.VisdomsNettet.dk

Tonen på ét instrument, får de andre til at nynne med på samme tone

Hvordan påvirkes mennesket af astralplanet?

Den astrale verden påvirker mennesket, fordi det astrale stofs vibrationer har de samme kvaliteter som alle andre former for vibrationer. Vibrationerne udstråler i alle retninger, og de har tendens til at reproducere sig selv. Hvis to strengeinstrumenter er afstemt efter hinanden, og er placeret tæt på hinanden, ved man, at når en tone bliver slået an på det ene instrument, så vibrerer det andet instrument på den samme tone. Tonens vibration stråler i alle retninger, men når den rammer noget, der er i stand til at gentage nøjagtig den samme reaktion, vil den straks reproducere sig selv.

Følelser eller begær skaber en vibration i astralt stof, og det virker præcist på samme måde. Vibrationen følger naturloven, og derfor påvirker udstrålingen alle astrallegemer i omgivelserne. Hvis der er et eller flere astrallegemer, der er i harmoni med vibrationen, vil de straks respondere. Med andre ord vil de følelser, man føler, blive gengivet i andre mennesker. Hvis astrallegemet allerede vibrerer på en anden frekvens, vil vibrationen ikke finde genklang, og derfor kan vibrationen ikke påvirke astrallegemet. Hvis man forestiller sig et menneske, der er opfyldt af vrede, mens et andet menneske er roligt og afdæmpet, vil det vrede menneskes astrallegeme vibrerer kraftigt på en bestemt frekvens. Det er ophidset og har kraftig hjertebanken. Det er ikke i stand til at føle den andens rolige udstråling, men følger sit eget følelsesmønster helt upåvirket af den anden. Det samme gælder mennesker,

Følelser og begær skaber vibrationer i astralt stof

der på det fysiske plan er indhyllet i voldsomt begær, og derfor er de blinde og døve for alle fornuftige forslag.

Illustration af astrallegeme fra "Det synlige og det usynlige menneske" af C.W. Leadbeater

Astrallegemets udseende

Mange spørger om, hvordan astrallegeme ser ud. De, der har set dem, er nogle gange overrasket over at opdage, at det ikke ligner de illustrationer, der er vist i nogle af åndsvidenskabens bøger – eksempelvis *Det synlige og det usynlige menneske*.⁷ De glemmer, at bogen blev skrevet specielt for at henvende opmærksomheden på farverne i den lysende aura af astralt stof, og hvilke følelser, lidenskaber og begær farverne repræsenterer. Illustrationerne giver derfor et levende billede på hverdagens tanker og følelser, som menneskets udvikling påvirkes af. Derfor er legemeerne ude af proportion, fordi et enkelt aspekt fremhæves specielt, mens andre aspekter holdes i baggrunden. Den fysiske form er kun skitseret med blyant for at vise den ægformede auras relative størrelse. I virkeligheden er den fysiske krop langt mere tydelig end vist på tegningerne. Astrallegemet er en nøjagtig kopi af den fysiske form, der er helt adskilt fra det omgivende lysende stof, og derfor er den nem at genkende. Enhver form i fysisk stof har en tilsvarende form i astralt stof, for

astrallegemet er stærkt tiltrukket af den fysiske form. Der findes en pendant i astralt stof for ethvert fysisk objekt, og genparten er altid identisk. Overalt, hvor der er fast fysisk stof, er det gennemstrømmet af astralt stof fra det laveste astrale underplan. Og overalt, hvor der er fysisk stof i flydende tilstand, er det gennemstrømmet af astralt stof fra det andet astrale underplan set nede fra og opad. Og overalt, hvor der er fysiske luft- og gasarter, er det gennemstrømmet af astral stof af det tredje astrale underplan set nede fra og opad – osv. På samme måde som der ikke er problemer med at skelne en fast genstand fra den luft, der omgiver den på det fysiske plan, er der heller ingen problemer med at skelne den astrale genpart fra det, der kan kaldes den astrale luft eller stof fra tredje underplan, som omgiver den.

Det er sandt, at den del af menneskets ægformede astrallegeme, der er synligt manifesteret på de lavere planer, er i overensstemmelse med formen på kausallegemet (sjælslegemet). Det er også sandt, at ud af den astrale stofmasse, der udgør det samlede ægformede astrallegeme, befinder ca. 99% af det astrale stof sig inden i den fysiske form. Årsagen er den meget stærke tiltrækning, som den fysiske form har på det astrale stof. Et andet faktum er, at når en vane bliver tilbage i en form – dvs. en slags impuls, der cirkulerer i de astrale strømninger – vil vanen eller impulsen fortsætte i meget lang tid efter, at årsagen til den er opgivet. Selv under

⁷ C.W. Leadbeaters e-bog *Det synlige og det usynlige menneske* kan frit downloades fra www.VisdomsNettet.dk

søvnen, når man forlader det fysiske legeme og bevæger sig omkring i astrallegemet, fortsætter astrallegemet med at bevare nøjagtig det samme udseende som den fysiske form. Det gælder også, når det fysiske legeme definitivt forlades i døden. Vanen fortsætter stadig, og formen bevares i hele det almindelige astrale liv.

Et andet spørgsmål om astrallegemets udseende, som man skal huske, er, at astralt stof er langt mere plastisk og fleksibelt end fysisk stof. Astralt stof formes nemt ved hjælp af tanken. Hvis et menneske forestiller sig, at det har en særlig form, vil astrallegemet øjeblikkeligt antage den ønskede form, og den vil den beholde, så længe menneskets tanker fastholdes på formen, men det øjeblik, mennesket glemmer fokuseringen – eller hvis opmærksomheden bliver distraheret – vil det astrale stof indordne sig under den gamle vane, og det vil straks flyde tilbage i sin oprindelige form. Et menneske kan derfor tage nøjagtig det udseende, det har lyst til, men det kan ikke beholde formen permanent uden at bruge al sin tid på at opretholde tanken. Imidlertid vil en tanke, som er næsten konstant til stede i menneskets tankesind langsomt medføre en permanent ændring. Det er også til en vis grad sandt på det fysiske plan. Det menneske, der i årevis lever et groft og nedværdigende liv, begynder at vise tegn på det i ansigtet og formen, mens det menneske, der er gået fra et umoralsk liv til et moralsk og medmenneskeligt liv, gradvis viser en tydelig forbedring i den fysiske fremtoning. Selv om ændringen normalt sker gradvist, er der eksempler på, at det kan ske overraskende hurtigt.

Stigmata-fænomenet

Nogle tilfælde, der kaldes "Mind-cure", illustrere princippet, og det samme gælder stigmata-fænomenet på kroppene, der ofte opstår under ekstase. H.P. Blavatsky omtaler nogle interessante tilfælde i *Isis Unveiled*. Astralt stof er meget lettere at påvirke end fysisk stof, og derfor er det indlysende, at en tilsvarende ændring kan ske hurtigere med astrallegemet.

Lidelse efter døden?

Alle religioner fortæller, at betingelserne for livet efter døden afhænger af det liv, mennesket har levet på det fysiske plan. Hvis livet har været godt og moralsk, vil efterlivet blive lykkeligt, men hvis det fysiske liv har været groft og umoralsk, opstår der problemer og lidelser. Desværre er det lykkelige efterliv i de fleste former for kristendom blevet betragtet som belønning, mens lidelsen betragtes som en straf, fordi man ikke tror på det, som de kristne præster selv tror på. Den ubegavede fejl er en meget grov misforståelse.

De kristne tror, at hvis man ikke tror på det, de kristne præster tror på, udsætter den alkærlige Gud sine menneskebørn for ufattelige lidelser, hvor man bl.a. kastes i en svovlpøl. Det er kun naive mennesker, der tror på kristendommens fantasifoster.

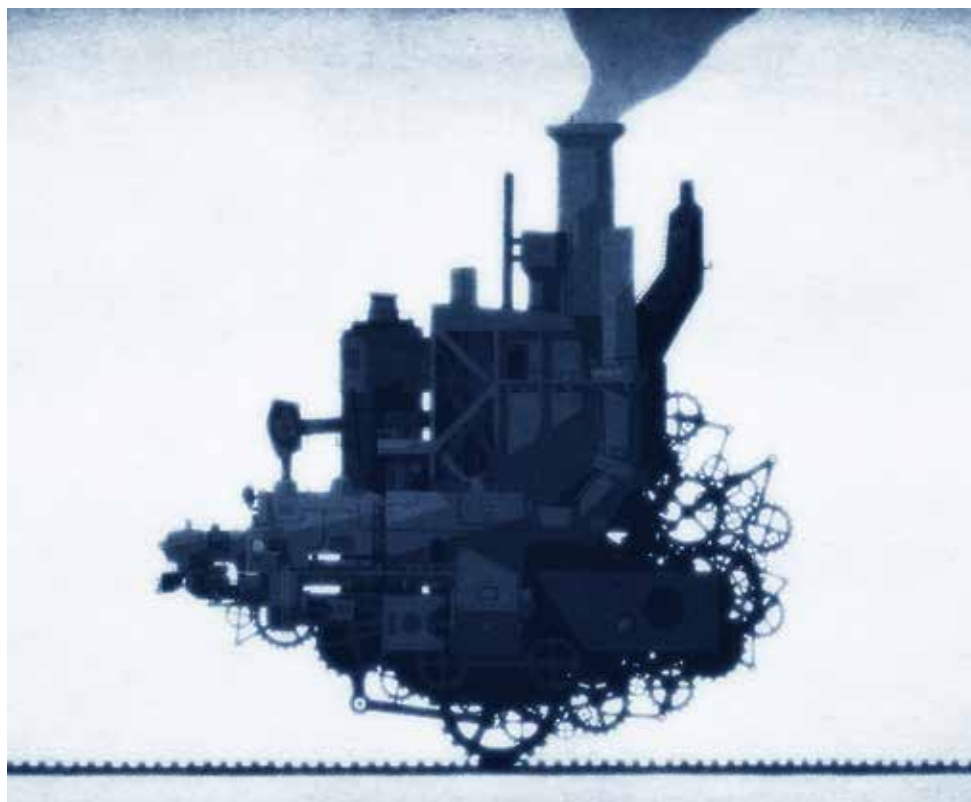
Hvis et menneske i det fysiske liv griber fat i en rødglødende jernstang, vil hånden blive forbrændt, og det vil sikkert ikke få mennesket til at mene, at det skyldes Guds straf for at tage fat i jernstangen. Mennesket vil sandsynligvis sige, at det er sket som et naturligt resultat af dets egen handling, og enhver, der forstår lidt naturvidenskab, kan forklare præcis den naturlov, der hedder årsag og virkning, og fortælle, hvordan den varme jernstangs intenst hurtige vibrationer har brændt vævet af hånden, og resultatet er det, der kaldes en forbrænding. Mennesket vil aldrig forstå betingelserne for livet efter døden, før det indser, at lykken er et resultat af positive tanker og handlinger, og at lidelse er et resultat af negative tanker og handlinger – på nøjagtig samme måde som forbrændinger er et resultat af kontakt med det rødglødende jern. Årsag og virkning er nært forbundet. Det svarer til to sider af en mønt, for man er som bekendt ikke i stand til at tage møntens forside uden at bagsiden følger med og omvendt. På samme måde kan man ikke udføre en handling eller tænke en tanke (årsag) uden samtidig at udsætte sig selv for resultatet (virkningen), som er et naturligt aspekt af den oprindelige handling.

Guds forsyn?

De mere uvidende blandt de kristne taler ofte om Guds forsyn. Ved at bruge det udtryk, antyder de, at Gud konstant og personligt griber ind i og ændrer virkningen af Guds egne love. Og som regel indebærer det også, at Gud kan påkaldes på den troendes anmodning, og opfordres til at bruge sin magt til at manipulere de love, Han selv har skabt. Teorien indebærer også tanken om, at Gud oprindeligt har planlagt sit univers så dårligt og tankeløst, at systemet har behov for konstante lappeløsninger for at udbedre skaderne og gøre arbejdet tilfredsstillende. Det er bestemt ikke en

særlig ophøjet opfattelse af Gud. Og det er naturligvis uendeligt langt fra sandheden og virkeligheden, for et af de mest markante kendetegn ved selv den lille del af den guddommelige verden, som mennesket er i stand til at opfatte, er den fantastiske tilpasningsevne og elasticitet i den måde, Universet fungerer på. Mennesker har ofte meget svært ved at forstå loven om retfærdighed, når det gælder dem selv, selv om de ikke kan andet end indrømme, at i alle naturriger findes der ingen virkning uden en relevant årsag.

Man kan se hvor absurd holdningen er ved hjælp af en meget enkelt analogi. Et menneske, der bruger en maskine, forventer at den yder en arbejdsmængde i forhold til den energimængde, den modtager – eksempelvis i form af brændstof. Mennesket kalkulerer med mulighed for et vist tab pga. friktion og pga. den varme, maskinen afgiver, men der forventes stadig at maskinen yder et konkret stykke arbejde, fordi man ved, at der findes en naturlov om bevarelse af energi. Hvis man forestiller sig, at mennesket ikke får et tilstrækkeligt udbytte af maskinens arbejde, skal man så betragte mennesket som meget dumt, hvis det erklærer, at loven om bevarelsen af energi var en kæmpe illusion og en fejltagelse? Hvis man antager, at ejeren af maskinen faktisk er så uvidende, vil de fleste fortælle ejeren, at der er foretaget mange andre forsøg med maskiner, og at loven om bevarelsen af energi allerede er fastslået som et naturvidenskabeligt faktum. En intelligent ingeniør vil aldrig tvivle et øjeblik på den universelle lov. Ingeniøren ville straks undersøge sin maskine for at finde den fejl, der er årsag til energitabet. Men et menneske, der ellers er sikker på naturlovenes ukrænkelighed, begynder måske at brokke sig over livets uretfærdighed, hvis det kommer ud for en eller anden lidelse eller sorg – men analogien i menneskets tankegang i forhold til maskinen viser, at den eneste fornuftige konklusion vil være, at fordi loven om årsag og virkning eller retfærdighedens lov er perfekt i sin funktion, er der utvivlsomt noget galt med menneskets egne tanker og handlinger i fortiden, som er årsag til den lidelse eller sorg, der nu viser sig i det aktuelle liv.

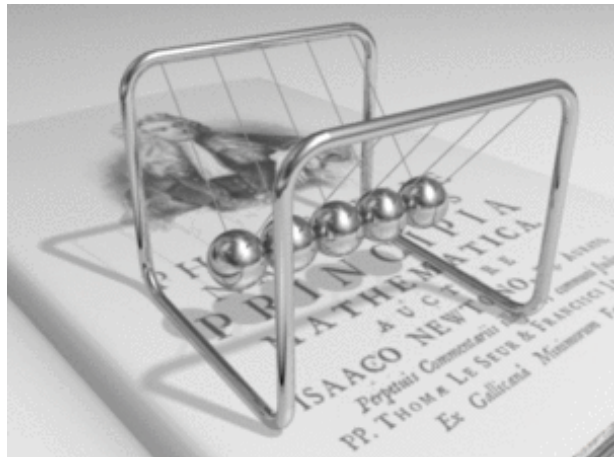

Den fysiske verden studeres, fordi menneskeheden ønsker at forstå den og kontrollere den. Den astrale verden bør studeres af samme grund.

Fordelen ved at studere

Der er ingen tvivl om, at studiet af de astrale og mentale kræfter og de astrale og mentale verdener generelt vil hjælpe menneskeheden til at forstå, hvordan årsags- og virkningens lov skaber sine resultater.

Det er en af grundene til, at studiet af naturens højere aspekter er nyttigt for menneskeheden. Studiet supplerer naturvidenskabens viden om den fysiske verden, og giver mulighed for at få en langt mere komplet opfattelse af det universelle system, og det er indlysende, at større viden vil gøre større gavn. I hverdagen er der masser af beviser på, at uden viden er gode intentioner ikke tilstrækkelig til at skabe tilfredsstillende resultater, for man ser ofte, at velmenende mennesker begår frygtelige fejl – og ofte gør de mere skade end gavn.

Isaac Newtons lov siger, at til enhver aktion hører en lige så stor og modsatrettet reaktion

En skarpsindig filosof har engang bemærket, at uvidende men velmenende mennesker gør mere skade i verden end onde mennesker. Hvis man ikke ønsker at tilhøre gruppen af uvidende og velmenende, må man erhverve viden, og denne viden skal omfatte både de højere og de lavere eksistensplaner.

Der er ingen tvivl om, at naturkræfterne også gælder i det finere stof på de højere planer, og hvis kræfterne kan bruges af det uselviske menneske til at hjælpe sine medmennesker, er det nødvendigt lære alt, hvad man kan om de højere kræfter, uanset om de er mentale, astrale eller fysiske. Det er almindelig kendt, at viden gør det muligt at hjælpe sine medmennesker på det fysiske plan, og man kan betragte det analogt, for hvis man kan bruge kræfterne på astralplanet under søvnen og efter døden, er det helt sikkert også nødvendigt at have viden om astralplanet. Der er derfor god grund til at stræbe efter at opnå den nødvendige viden, og at få den så hurtigt og så fyldestgørende som muligt.

Farer og faldgruber

Der er ingen grund til hverken at benægte eller minimere de mulige farer på astralplanet. Et menneske kan misbruge sin magt på et hvilken som helst plan, og et menneske kan også blive snydt på et hvilken som helst plan, og derfor skal man være opmærksom på alle planer. I bogen *Stilhedens Stemme* kan man læse: "Hvis du vil befri dig fra de karmiske lænker, skal du ikke søge din guru i disse maya-regioner". Forsigtighed er lige så presserende i nutiden, som det sandsynligvis har været på Aryasanghas tid. I de vestlige lande er der masser af mennesker, der accepterer afdøde mennesker som deres vejledere. De kommunikerer som en slags private "ærkeengle" – dvs. som sendebud, der er udvalgt af Gud med den særlige opgave at undervise ham eller hende. Indiske studerende har ikke behov for at blive advaret imod sådan en fejltagelse.

I *Stilhedens Stemme* får man at vide, at man skal finde sin lærer på *mentalplanet*. Lærerens instruktioner skal appellere til intellektet og ikke kun til følelserne. Man skal huske, at en af de helt store indiske lærere, Siddhartha Gautama, som normalt kaldes Buddha, specifikt instruerede sine tilhængere til *aldrig* at acceptere undervisning, der stammede fra en formodet åndelig inspirationskilde – eksempelvis fra en deva. Det han mente var, at de ikke skulle acceptere kilden, bare fordi inspirationen kom på den måde, men at de skulle bedømme inspirationen ligesom alle andre former for undervisning – *på kvaliteten* – og på grundlag af egen viden, skelneevne og sund fornuft. Det er indlysende, at et menneske ikke er alvidende, bare fordi det tilfældigvis er afgået ved døden. Det er sandt, at den afdøde har forøgede muligheder, men det betyder ikke, at den afdøde er i stand til hverken at bruge dem eller forstå dem. Hvis man skal modtage udsagn fra en afdød, skal man gøre det med præcis de samme forbehold, som hvis man fik vejledningen før mennesket afgik ved døden.

Siddhartha Gautama

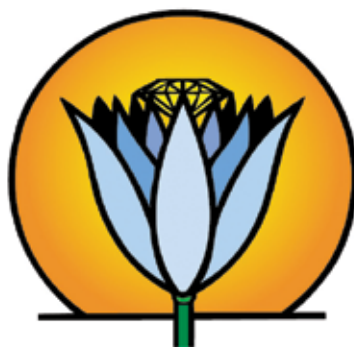
Hvis man beslutter sig for at teste alt ved at bruge skelneevnen og den sunde fornuft, skal man være helt sikker på, at man forstår den astrale verden. I samme bog – *Stilhedens Stemme* – omtales "Lærdommens Hal" på astralplanet, og det viser, at der findes meget vigtige oplysninger, som den studerende kan erhverve, forudsat at der handles med omtanke. Hvis man holder tankesindet stabilt og forståelsen klar, og hvis man tester alt med omhu, når det modtages, vil man aldrig blive lokket væk fra målet, hver gang der opstår en af de mange fristelser, som astralplanet rummer.

Menneskeheden er en del af planen

De mennesker, der er begyndt at forstå eksistensen og arten af det guddommelige princip om evolution, har det privilegium, at de kan forsøge på mikrokosmisk niveau at hjælpe evolutionen fremad, og det er formålet med menneskeheden eksistens. Selvfølgelig er det rigtigt, at den overordnede hensigt vil blive opfyldt, uanset om mennesket tilføjer sin begrænsede indsats eller ej, men det er utvivlsomt en del af planen, at de mennesker, der har studeret planen og forstået den, skal samarbejde intelligently om den, og derfor forventes der en indsats fra menneskeheden. Det forventes også, at planens opfyldelse fremskyndes, hvis mennesket lærer at kaste al sin energi ind i arbejdet. Der vil altid være mennesker, der kan og vil hjælpe, og hvorfor skulle man ikke være en af dem? Alle har mulighed for at arbejde som instrumenter i guddommelige hænder, og hvorfor skulle man ikke acceptere muligheden?

Den gode karma vil komme til nogle i menneskeheden, så hvorfor ikke være én af dem? Hvis man virkelig har set storheden i systemet, vil man ikke tænke på den positive karma, man kan få andel i, for man vil kaste hele sit hjerte ind i tjeneste-arbejdet, og det vil udelukkende skyldes, at man har set storheden og skønheden i planen. Derfor er der ikke andre muligheder end at sætte alle kræfter ind på at forsøge at fremme planen. Derfor er der god grund til at undersøge alt, hvad der er mulighed for at gøre, uanset om det er åndeligt eller psykisk, astralt eller fysisk, for alt er dele af den store guddommelige plan. Tab aldrig målet og den åndelige udvikling af syne, for den er nødvendig for at nå målet. Men så længe man lever på de lavere planer, skal man sørge for at leve positivt – og man kan leve positivt, hvis man lever intelligently. Og man kan leve intelligently, hvis man studerer Universets overordnede love, for alle mennesker er en del af Universet.

VidsomsNettet

www.vidsomsnettet.dk